

บทความวิจัย

เรื่อง การถ่ายแบบสถาปัตยกรรมพระราชวังกู้กงสู่วัดเล่งเน่ยยี่ 2

โดย

นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์

รหัสนักศึกษา 05530809

เสนอ

อาจารย์ สุพิชญาย์ แสงสุขเอี่ยม

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556

ชื่อเรื่อง การถ่ายแบบสถาปัตยกรรมพระราชวังกู้กงวัดเล่งเน่ยยี่ 2

ชื่อผู้วิจัย นายสุรศักดิ์ พลอยพิมพ์ รหัสประจำตัว 05530809

เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ สุพิชญาย์ แสงสุขเอี่ยม

ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มุ่งศึกษาสถาปัตยกรรมในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 และนำมาเปรียบเทียบกับพระราชวังกู้กงของเมืองปักกิ่งประเทศจีน จากการศึกษาพบว่าสถาปัตยกรรมที่ใช้ในพระราชวังกู้กงเป็นสถาปัตยกรรมสมัยราชวงศ์หมิง-ชิง ซึ่งการสร้างตำหนักแต่ละหลังในพระราชวังกู้กงจะมีลักษณะคล้ายๆกันคือ ในส่วนของ หลังคา คาน ช่อ ฝ้าแขน และเสา แต่ขนาดของแต่ละอาคารจะมีขนาดไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับความสำคัญของตำหนักนั้น โดยวัดเล่งเน่ยยี่ 2 ในจังหวัดนนทบุรี เป็นวัดจีนที่มีสถาปัตยกรรมลอกเลียนแบบมาจากสถาปัตยกรรมพระราชวังกู้กงของปักกิ่ง

คำสำคัญ วัดเล่งเน่ยยี่2 วัดบรมราชากาญจนานภิเษกอนุสรณ์ การถ่ายแบบสถาปัตยกรรม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	1
สารบัญ.....	2
สารบัญภาพ.....	3
บทนำ.....	5
- จุดประสงค์ของการศึกษา.....	8
- ขอบเขตในการศึกษา.....	8
- วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	8
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
เอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง.....	9
ผลการวิจัย.....	12
สรุป.....	37
บรรณานุกรม	

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แผนผังวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	13
2	วิหารจตุโลกบาลวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	15
3	ประติมากรรมประดับชายคาวิหารจตุโลกบาล	16
4	วิหารกลองวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	17
5	วิหารระฆังวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	17
6	พระอุโบสถพระประธานวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	19
7	ประติมากรรมฝาผนังพระอุโบสถพระประธานวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	19
8	วิหารสุชาวดิหมื่นพุทธและวิหารพระโพธิสัตว์กวนอิมปางพันนครพันกร วัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	20
9	อาคารเรียนสามเณรวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	21
10	หินอ่อนแกะสลักลายมังกรบริเวณทางขึ้นวิหารจตุโลกบาล วัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	22
11	รายละเอียดทางลาดด้านบนทางขึ้นวิหารจตุโลกบาล	23
12	รายละเอียดทางลาดด้านล่างทางขึ้นวิหารจตุโลกบาล	23
13	หินอ่อนแกะสลักลายมังกรบริเวณทางขึ้นพระอุโบสถพระประธาน วัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	23
14	หินอ่อนแกะสลักลายมังกรบริเวณทางขึ้นพระอุโบสถพระประธาน วัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	24
15	ระเบียงทางเดินรอบพระอุโบสถพระประธานวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	25
16	ท่อน้ำระบายน้ำรอบพระอุโบสถพระประธานวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	26
17	ใต้ราวบันไดและราวระเบียงวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์	26

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
18	ชும்ประตูทางเข้าวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์	27
19	แผนผังพระราชวังกู้กง	28
20	เปรียบเทียบที่ตั้งวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์กับพระราชวังกู้กง	30
21	เปรียบเทียบผังวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์กับพระราชวังกู้กง	31
22	การเรียงตัวของหมู่อาคาร พระราชวังกู้กง	31
23	การเรียงตัวของหมู่อาคาร วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์	32
24	พระอุโบสถ วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์	33
25	ภายในพระอุโบสถวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์	33
26	ตำหนักใต้เหอ พระราชวังกู้กง	34
27	ภายในตำหนักใต้เหอ พระราชวังกู้กง	34
28	ประติมากรรมมุมหลังคาวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์	36
29	ประติมากรรมประดับหลังคาตำหนักใต้เหอ พระราชวังกู้กง	36
30	ประติมากรรมประดับหลังคาตำหนักตะวันตก พระราชวังกู้กง	37
31	ลายประดับ ชื่อ คาน เ้าแขน วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์	38
32	ลายประดับ ชื่อ คาน เ้าแขน ตำหนักใต้เหอ พระราชวังกู้กง	39
33	บันไดทางขึ้นวิหารจตุโลกบาลวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์	40
34	บันไดทางขึ้นพระตำหนักใต้เหอ พระราชวังกู้กง	40
35	หินอ่อนแกะสลักลายมังกร วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์	41
36	หินอ่อนแกะสลักลายมังกร พระราชวังกู้กง	41

บทนำ

จีนเป็นประเทศที่มีสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของศิลปะการก่อสร้าง การก่อสร้างพระราชวังหรือพระตำหนักค้ำนึ่งถึงอำนาจของจักรพรรดิเหนือสิ่งใด จึงทำให้สิ่งก่อสร้างทุกอย่างภายในพระราชวังถูกสร้างอย่างประณีตและมีความหายที่ดีต่อฮ่องเต้

ในสมัยราชวงศ์หมิงนั้นถือเป็นราชวงศ์ที่สร้างสิ่งก่อสร้างที่น่าอัศจรรย์คือกำแพงเมืองจีนและพระราชวังต้องห้าม ในส่วนของพระราชวังต้องห้ามนั้นสร้างเสร็จในสมัยราชวงศ์ชิง พระราชวังต้องห้ามหรือที่คนทั่วไปเรียกว่ากู้กงเป็นพระราชวังเก่าที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งมีอาคารจำนวน 800 หลัง และมีห้องมากถึง 9999 ห้อง

พระราชวังกู้กงถือเป็นพระราชวังที่เป็นเอกลักษณ์ของเมืองปักกิ่ง ความสำเร็จของสิ่งก่อสร้างภายในพระราชวังที่มีความหมายเป็นมงคล สิ่งเหล่านี้สร้างขึ้นเพื่อบูชาอิสรแห่งสวรรค์หรือฮ่องเต้ พระราชวังแห่งนี้ถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวแรกๆที่นักท่องเที่ยวที่มาปักกิ่งต้องมาเที่ยวชมความอลังการของที่นี่ซึ่งข้าพเจ้าเองก็เคยไปสัมผัสบรรยากาศที่นั่นมาแล้ว

ส่วนของประเทศไทยก็มีการสร้างวัดจีนซึ่งจำลองแบบการสร้างมาจากพระราชวังกู้กงของปักกิ่ง ก็คือวัดเล่งเน่ยยี่ 2 หรือ วัดบรมราชากาญจนาภิเษก ซึ่งในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 นี้ได้เอาโครงสร้างสถาปัตยกรรมของพระราชวังกู้กงเกือบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็น ตัวอาคาร หลังคา ประตู หน้าต่าง เป็นต้น พุดง่ายๆวัดนี้ก็คือ พระราชวังกู้กงแห่งเมืองไทย

จากปัจจัยดังกล่าวผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะ ศึกษาเกี่ยวกับการลอกเลียนแบบสถาปัตยกรรมในพระราชวังกู้กงกับวัดเล่งเน่ยยี่ 2 ว่าทั้งสองสถานที่นี้มีความเหมือนและความแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งจะศึกษาเฉพาะสถาปัตยกรรมตัวอาคาร และบริเวณในวัดโดยรอบ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อารยธรรมจีนอันรุ่งโรจน์นั้นประกอบด้วยหลายส่วนด้วยกันหนึ่งในนั้นคือ สถาปัตยกรรม ที่มีโครงสร้าง การคำนวณตามหลักความเชื่อ ตลอดจนการประดับตกแต่งได้อย่างลงตัว สถาปัตยกรรมจีน สถาปัตยกรรมตะวันตก และสถาปัตยกรรมอิสลาม เป็นระบบสถาปัตยกรรมที่มีอิทธิพลต่อสถาปัตยกรรมตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันสถาปัตยกรรมจีนเป็นระบบสถาปัตยกรรมที่ใช้ไม้เป็นวัสดุหลักในการก่อสร้าง ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงทฤษฎีทางจรรยาศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ กานิยม และทฤษฎีที่มีต่อธรรมชาติของชาวจีน ในช่วงหลังศตวรรษที่ 17 ลักษณะพิเศษของศิลปะการก่อสร้างของจีนมีความโดดเด่นอย่างมาก โดยเฉพาะการแสดงแนวคิดเรื่องจักรพรรดิมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง และแนวความคิดในการแบ่งชั้นชนอย่างเข้มงวด การวางแผนผังพระราชวังหลวงและเมือง หลวงมีระดับสูงสุด ให้ความสำคัญต่อความงามส่วนทั้งหมด สิ่งก่อสร้างส่วนใหญ่เป็น แบบลานบ้านที่มีเส้นกลางแบ่งเขตเป็นสองเขตที่มีสัดส่วนตรงกัน การเคารพธรรมชาติ โดยให้ความสำคัญต่อความกลมกลืนของสถาปัตยกรรมกับธรรมชาติ นอกจากนี้ในสมัยจีนโบราณสถาปัตยกรรมจีนมีผลกระทบสำคัญต่อสถาปัตยกรรม ของ ญี่ปุ่น เกาหลี เวียดนามและมองโกเลีย เป็นต้น

พระราชวังต้องห้าม หรือ จื่อจิ้น เิง (紫禁城) หรือที่ชาวจีนเรียกกันว่า กู้กง (故宫) เป็นหนึ่งในสถาปัตยกรรมจีนที่งดงามและมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน การก่อสร้างพระราชวังต้องห้ามใช้เวลา 14 ปี โดยสร้างอยู่บนพื้นฐานพระราชวังเมือง "ต้าตู" ของราชวงศ์หยวนเมื่อรัชสมัยพระเจ้า "หย่งเล่อ" เป็นที่รวบรวมสติปัญญาและความสามารถของประชาชนจีนในสมัยเมื่อหลายร้อยปีก่อน การก่อสร้างใช้คนงาน 1 ล้านคนและช่าง 1 แสนคน เนื่องจากเงื่อนไขการผลิตของสังคมในสมัยนั้น ทำให้สามารถก่อสร้างพระราชวังที่ยิ่งใหญ่ขนาดนี้ได้ นั่น สะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาระดับสูงและเทคนิคทางด้านนวัตกรรมของประชาชนสมัยโบราณของจีนอย่างชัดเจน นอกจากนี้ การก่อสร้างพระราชวังต้องห้ามยังต้องการใช้ต้นไม้จำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่มาจากทางภาคใต้ของจีน เช่น มณฑลเสฉวน มณฑลกวางสี มณฑลกวางตุ้ง มณฑลยูนนานและมณฑลกุ้ยโจว ประชาชนจำนวนมากมาพากันตัดและขนส่งจากภูเขาและป่าไม้ธรรมชาติมายังสถานที่ก่อสร้าง ส่วนวัสดุที่เป็นหินส่วนใหญ่ได้มาจากซานเมืองและเขตภูเขาที่ห่างจากกรุงปักกิ่งประมาณ 200-300 กิโลเมตร หินบางชิ้นนั้นมีน้ำหนักถึงหลายสิบหรือหลายร้อยตัน เช่น บันไคหินที่อยู่ข้างหลังพระตำหนัก "เป่าเหอเตี้ยน" ก็คือหินแกะสลักรูป "9 มังกรดั้นเมฆ" ซึ่งก้อนหนึ่งมีน้ำหนักประมาณ 250 ตัน

หลังจากพระราชวังต้องห้ามสร้างแล้วเสร็จ ในช่วง 500 กว่าปีของราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง มีจักรพรรดิของทั้งสองราชวงศ์ทั้งหมด 24 พระองค์เคยประทับอยู่ที่นี้ เป็นศูนย์กลางของอำนาจสูงสุดในทั้งสองราชวงศ์ ประวัติศาสตร์กว่า 500 ปีของพระราชสำนักราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิงซึ่งรวมถึงการเคลื่อนไหวของจักรพรรดิและพระมเหสี ระบอบชนชั้น การต่อสู้เพื่อแย่งชิงอำนาจ การเซ็นไหว้บูชาทางศาสนาล้วนเกิดขึ้นภายในสถานที่แห่งนี้ สมัยนั้น ชาวบ้านธรรมดาแม้เพียงเดินใกล้ซิดก่าแพงพระราชวังต้องห้ามก็นับเป็นการทำผิดกฎหมาย เนื่องจากพระราชสำนักเป็นใจกลางการปกครองประเทศสูงสุดของระบอบศักดินาที่มีความสมบูรณ์ในระดับสูงซึ่งในสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง เหตุการณ์สำคัญๆ มักจะเกิดขึ้นโดยเกี่ยวข้องกับถึงการสืบทอดราชสมบัติและอำนาจของจักรพรรดิเสมอ เมื่อปี 1911 เกิดการปฏิวัติ "ซินไฮ่" โคนอำนาจรัฐราชวงศ์ชิงลง ความจริงแล้ว พระราชวังต้องห้ามต้องตกเป็นของรัฐ แต่ "เงื่อนไขให้สิทธิพิเศษแก่พระบรมวงศานุวงศ์ของราชวงศ์ชิง" กำหนดไว้ว่า อ้ายซินเจวียหลัว ผู้ที่จักรพรรดิองค์สุดท้ายของราชวงศ์ชิงผู้สละราชสมบัติได้รับการอนุญาตให้ "อยู่ในวังในของพระราชวังต้องห้ามชั่วคราว" หลังจากนั้น อ้ายซินเจวียหลัว ผู้ที่ก็อยู่ในวังนี้ต่ออีก 14 ปี ถึงปี 1924 จอมพลฝง ยู่เสียงก่อ "การรัฐประหารปักกิ่ง" ไล่อ้ายซินเจวียหลัว ผู้ที่ออกจากพระราชวังต้องห้าม ทั้งจัดตั้ง "คณะกรรมการจัดการกิจการพระราชสำนักราชวงศ์ชิง" รับมือบริหารพระราชวังต้องห้ามต่อไป หลังจากอ้ายซินเจวียหลัว ผู้ที่ถูกไล่ออกจากพระราชวังต้องห้ามไปแล้ว แต่ฝั่งทางต้วน ฉีรู่และพวกอดีตข้าราชการระดับสูงของราชวงศ์ชิงพากันวางแผนเชิญอ้ายซินเจวียหลัว ผู้ที่กลับพระราชวังต้องห้ามอีก เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดกรณีนี้ เมื่อวันที่ 10 ตุลาคมปี 1925 รัฐบาลจีนในขณะนั้นได้จัดตั้ง "พิพิธภัณฑท์กู่กง" ขึ้นอย่างเป็นทางการ และเปิดให้เข้าชมด้วย หลังจากปี 1925 พระราชวังต้องห้ามจึงเรียกว่า "กู่กง" หรือ "พระราชวังโบราณ" เนื่องจากพระราชวังต้องห้ามขาดการดูแล โดยเฉพาะในช่วง 38 ปีก่อนปี 1949 สิ่งก่อสร้างต่างๆ เสื่อมโทรมลงเรื่อยๆ พระที่นั่งพังไปหลายแห่ง กองขยะก็ทับถมเหมือนภูเขาปี 1949 สาธารณรัฐประชาชนจีนสถาปนาขึ้น พอถึงปี 1961 คณะรัฐมนตรีจีนกำหนดพระราชวังต้องห้ามเป็น "โบราณสถานที่ต้องอนุรักษ์เป็นพิเศษระดับชาติ" ของจีน ในช่วงทศวรรษที่ 1950-60 จึงมีการบูรณะซ่อมแซมขนาดใหญ่ เมื่อปี 1987 องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติกำหนดให้พระราชวังต้องห้ามเป็น "มรดกวัฒนธรรมโลก" โดยในชื่อปัจจุบันว่า "พิพิธภัณฑท์กู่กง"

วัดเล่งเน่ยยี่ 2 หรือ วัดบรมราชากาญจนานิกะกอนุสรณ์ เป็นวัดจีนนิกายรังสรรค์ เดิมเป็นโรงเจที่มีพุทธศาสนิกชนแถบบางบัวทองเลื่อมใสศรัทธามาก ต่อมาเจ้าอาวาสวัดเล่งเน่ยยี่ กรุงเทพ (วัดมังกรกม

ลาวาส ย่านเขาวราช) และพุทธบริษัทไทย-จีน ร่วมกันสร้างขยายพื้นที่และพัฒนาให้เป็นวัดที่สวยงามสมบูรณ์ ในเนื้อที่รวม 12 ไร่ เพื่อเป็นอนุสรณ์เนื่องในวโรกาสปีกาญจนาภิเษก วัดแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ ถ. บางกรวย-ไทรน้อย อ. บางบัวทอง วัดเล่งเน่ยยี่ 2 นับเป็นสถานที่ที่เป็นแบบอย่างของสถาปัตยกรรมจีนในยุคราชวงศ์หมิง-ชิง ซึ่งจำลองมาจากวังต้องห้ามในกรุงปักกิ่ง(สายหมอกและก้อนเมฆ,2556) จะเห็นได้จากบันไดทางขึ้นวิหารด้านหน้าวัดจะมีหินแกะสลักลายมังกรแผ่นยาว วิหารแต่ละหลังมีสีแดงสีน้ำเงิน และสีทองส่วนลายเป็นศิลปะจีนที่มีแบบมาจากพระราชวังกู้กงของปักกิ่ง ส่วนหลังคามุงด้วยกระเบื้องเผาแบบจีนสีเหลือง ส่วนมุมนหลังคาทั้ง 4 มุมจะมีสัตว์มงคลเล็กๆตามแบบมุมนหลังคาในพระราชวังกู้กงถึงอย่างไรก็ตามสถาปัตยกรรมที่วัดเล่งเน่ยยี่ 2 และพระราชวังกู้กงก็มีความแตกต่างกัน เนื่องจากการปรับเปลี่ยนเพิ่มให้เหมาะสมกับพื้นที่ ความเชื่อ ตลอดจนความนิยมของผู้สร้าง

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นทำให้ข้าพเจ้าอยากเปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่างของสถาปัตยกรรมจีนในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 กับพระราชวังกู้กง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบสถาปัตยกรรมของพระราชวังกู้กง กับ วัดเล่งเน่ยยี่

2

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาความเป็นมาของสถาปัตยกรรมจีน เฉพาะในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 โดยเปรียบเทียบกับสถาปัตยกรรมพระราชวังกู้กงของจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

1.ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมจีนในพระราชวังกู้กง จากเอกสาร วารสาร สิ่งตีพิมพ์ ตลอดจน สิ่งตีพิมพ์ออนไลน์ ทั้งในประเทศไทยและประเทศจีน

2. เก็บข้อมูลด้านสถาปัตยกรรม ณ วัดเล่งเน่ยยี่ 2

3.วิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบรูปแบบสถาปัตยกรรมเงินในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 และ สถาปัตยกรรมเงินในพระราชวังกู้กงของจีน

4.สรุปข้อมูลการเปรียบเทียบรูปแบบสถาปัตยกรรมเงินในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 และ สถาปัตยกรรมเงินในพระราชวังกู้กงของจีน

5.เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ทำให้ทราบถึงความเป็นมาของสถาปัตยกรรมเงินทั้งในพระราชวังกู้กงและวัดเล่งเน่ยยี่ 2
- 2.ทำให้ทราบถึงรูปแบบการถ่ายทอดทางสถาปัตยกรรมจากพระราชวังกู้กงสู่วัดเล่งเน่ยยี่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอวีลีน ลิป เขียนหนังสือเรื่อง “ตำนานวัดและเทพเจ้าจีน” กล่าวถึง สถาปัตยกรรมวัดจีน อธิบายโครงสร้าง ส่วนประกอบ และรูปแบบการก่อสร้างวัดจีน ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนาของชาวจีนและความเชื่อเรื่องสัตว์มงคลของชาวจีน โดยเนื้อหาข้างต้นสามารถนำมาเนื้อหามาเป็นข้อมูลอ้างอิงเกี่ยวกับรูปแบบการสร้างวัดเล่งเน่ยยี่ 2 จังหวัดนนทบุรี

อรศิริ ปาณินท์ (2533) เขียนบทความวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบวัดจีนในกรุงเทพฯ” กล่าวถึงการเปรียบเทียบสถาปัตยกรรมเงินของวัดจีนในกรุงเทพฯซึ่งในบทความวิจัยนี้มีข้อมูลทางสถาปัตยกรรมของวัดเล่งเน่ยยี่ 1 ที่มีโครงสร้างเป็นไม้แบบจีนโบราณ โครงสร้างหลังคาเป็นโครงสร้างจีนดั้งเดิมแบบง่าย ๆ ซึ่งสามารถนำข้อมูลส่วนนี้มาใช้ในการอ้างอิงย้อนหลังรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของวัดเล่งเน่ยยี่ 1 สู่อารเปลี่ยนแปลงเป็นวัดเล่งเน่ยยี่ 2

จากการทบทวนฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 พบว่า ฐานข้อมูล

<http://www.watboromracha.com/th/page/2/%E0%B8%AA%E0%B8%96%E0%B8%B2%E0%B8%9B%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%A2%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1/> ที่กล่าวถึง สถาปัตยกรรมในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 หรือ วัดบรมราชากาญจนานิกะกอนุสรณ์ ฯ ว่าด้วย ลักษณะสถาปัตยกรรมจีนในยุคหมิง-ชิง และอธิบายถึงลักษณะสถาปัตยกรรมภายในบริเวณวัดเล่งเน่ยยี่ 2 ประกอบไปด้วย ด้านหน้า หลังคา และภายในวิหารโดยละเอียด ซึ่งข้อมูลทางสถาปัตยกรรมเหล่านี้ สามารถนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลของพระราชวังกู้กงได้

จากการทบทวนฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมในพระราชวังกู้กง พบว่า ฐานข้อมูล

http://vipaporn-petmas.blogspot.com/2012/11/blog-post_30.html มีข้อมูลภาพถ่ายสถาปัตยกรรมในพระราชวังกู้กง ที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น มุมหลังคา หินอ่อนแกะสลักตรงกลางทางเดินของพระราชวัง รูปปั้นสัตว์มงคล นาฬิกาแดดโบราณ กระจกทองเหลือง และภาพถ่ายพระตำหนักต่างๆ เป็นต้น ซึ่งสามารถนำข้อมูลเหล่านี้มาใช้เปรียบเทียบกับวัดเล่งเน่ยยี่ 2 ได้

สารานุกรมไทยฉบับเยาวชน เขียนบทความออนไลน์เรื่อง “สถาปัตยกรรมวัดจีน” กล่าวถึง อาคารรูปแบบต่างๆที่ประกอบอยู่ภายในวัดจีนในประเทศไทยและตำแหน่งของการประดิษฐานเทพแต่ละองค์ในอาคารต่างๆ อีกทั้งยังมีข้อมูลภายในวิหารพระโพธิสัตว์กวนอิมของวัดเล่งเน่ยยี่ 2 ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการทำวิจัยได้

จากการทบทวนฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ในพระราชวังกู้กง พบว่า ฐานข้อมูล

<http://www.pakxe.com/home/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=3841&page=3> กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของพระราชวังกู้กงในกรุงปักกิ่งอีกทั้งยังแนะนำส่วนต่างๆของพระราชวังกู้กง เช่น พระราชตำหนักชั้นนอก ประกอบด้วย ตำหนักเอกไท่เหอเตี้ยน ตำหนักจงเหอเตี้ยนและตำหนักเป่าเหอเตี้ยน ส่วนพระราชตำหนักชั้นใน ประกอบด้วย ตำหนักเจินชิง ตำหนักเจียวไท่และตำหนักคุนหนิง เป็นต้น

ปิยะแสง จันทรวงศ์ไพศาล (2553) เขียนหนังสือเรื่อง “108 สิ่ง มิ่งมงคล” กล่าวถึงสัญลักษณ์ต่างๆที่เป็นมงคลของคนจีนและมีส่วนที่กล่าวสถาปัตยกรรมมงคลเช่น ชุ่มประตู่จีน หลังคาทรงจีน ลีบสัตว์วิเศษบนยอดหลังคา เป็นต้น ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้สามารถนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบสถาปัตยกรรมจีนในพระราชวังกู้กงกับสถาปัตยกรรมจีนในวัดเล่งเน่ยยี่ 2

อริราชผู้ ไชยพจน์พานิช (2547) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “อิทธิพลศิลปะจีนในงานจิตรกรรมแบบนอกอย่างสมันรัชกาลที่ 3” กล่าวถึงอิทธิพลศิลปะจีนในสมัยรัชกาลที่ 3 และกล่าวถึงวัดต่างๆที่ได้รับอิทธิพลศิลปะจีนในสมัยรัชกาลที่ 3 ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ภาพศิลปะจีนอยู่มากมายผู้วิจัยสามารถนำเอาข้อมูลเหล่านี้ไปใช้เป็นพื้นฐานในการเขียนบทความวิจัยได้

ผลการวิจัย

ประวัติวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์

วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์ หรือ วัดเล่งเน่ยยี่ 2 ถูกสร้างเนื่องในมหามงคลวโรกาสที่สมเด็จพระปิตุพรพระราชสมภพเจ้า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร์รามาชินธิ จักรณฤพดินทร์ สยามินทราธิราชบรมนาถบพิตร ทรงสถิตสถาพรในไอยศุรย์สิริราชสมบัติครบ 50 ปี ในปีพุทธศักราช 2539

คณะสงฆ์จีนนิกายส่วนชาบซึ่งในพระมหากรุณาธิคุณ ที่พระองค์พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์แก่คณะสงฆ์จีนนิกาย และแก่พุทธศาสนิกชนชาวจีน ผู้ที่ได้เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารตลอดมา

ในวโรกาสอันเป็นมหามงคลนี้ คณะสงฆ์จีนนิกายเห็นว่า เพื่อเฉลิมพระเกียรติของพระองค์ให้รุ่งเรืองแผ่ไพศาลไปในทิศานุทิศ และเพื่อเผยแพร่พระพุทธศาสนาฝ่ายจีนนิกาย กับทั้งเป็นการสถาปนาวิทยาลัยเป็นที่เล่าเรียนของพระภิกษุสามเณร สมกับปณิธานที่จะช่วยกันสร้างภิกษุสามเณร ให้เป็นศาสนทายาทไว้สืบทอดพระพุทธศาสนาในการภายหน้า คณะกรรมการสงฆ์จีนนิกายพร้อมทั้งพระเถรานุเถระ และพสกนิกรไทย-จีนทุกหมู่เหล่า จึงพร้อมใจกันตั้งปณิธานสร้างสังฆารามจีนใหม่ เพื่อน้อมถวายพระพรชัยมงคล และอุทิศถวายเป็นพระราชกุศล ณ ตำบลโสนลอย อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

เจ้าประคุณ สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ได้มีพระเมตตาเสด็จไปเป็นประธานพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2539 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดพระราชทานนามอารามแห่งนี้ว่า “วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ คณะสงฆ์จีนนิกายรังสรรค์”

รวมเวลาในการก่อสร้างประมาณ 12 ปี จึงเสร็จสมบูรณ์ เป็นอารามอันสว่างาม อลังการด้วยสถาปัตยกรรม ศิลปกรรมแบบจีนไทยอันวิจิตรบรรจงตามแบบอย่างพุทธศิลปะจีนชั้นสูง เสาอารามนับ

ร้อยล้านสลักด้วยโศลกธรรม อันเป็นพระพุทธรูปและธรรมภายิต ควรนับเป็นมหาสังฆารามแห่งชานนิกาย (นิกายฉาน) อันงดงามรุ่งเรืองโรจน์ไพบูลย์

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชเจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ์ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จดำเนินแทนพระองค์ทรงเป็นประธานในพิธีสมโภชอารามเบิกพระพุทธรัศมีพระพุทธรูปปฏิมาประธานอุโบสถ พระปฏิมาพระโพธิสัตว์เจ้า พระอรหันต์เจ้า และธรรมบาลทั้งหลาย เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พุทธศักราช 2551 เวลา 17.00 นาฬิกา

ภาพที่ 1 แผนผังวัดบรมราชากาญจนานิกะกอนุสรณ์
ที่มา คู่มือไหว้วัดบรมราชากาญจนานิกะกอนุสรณ์

วัดหันหน้าทางทิศเหนือ ภายในประกอบด้วย 7 อาคาร คือ วิหารท้าวจตุโลกบาล วิหารกลอง วิหารระฆัง พระอุโบสถพระประธาน วิหารสุขาวดีหมื่นพุทธ(ชั้น4)วิหารพระโพธิสัตว์กวนอิมปางพันเนตรพันกร(ชั้น3)และอาคารเรียนของสามเณร

ตำแหน่งแผนผังอาคาร อาคารต่างๆภายในวัดบรมราชากาญจนานิกเชกอนุสรณ์ ๗ มีการวาง แผนผังอาคารโดยวางแนวอาคารตามแนวแกนเป็นหลัก โดยหันหน้าไปทางด้านทิศเหนือ มีรายละเอียด ดังนี้ ชุมประตู่ทางเข้าแบ่งเป็น 3 ช่อง โดยช่องกลางมีขนาดใหญ่กว่าช่องอื่นๆ ถัดมาเป็นลานโล่งมีบันไดขึ้นสู่ฐานรองรับหมู่อาคารหลัก ซึ่งเป็นที่สำหรับสักการบูชาประกอบด้วย วิหารจตุโลกบาล ขนาบข้างด้วยวิหารกลองและวิหารระฆัง ด้านขวาและซ้ายตามลำดับ ด้านหลังวิหารจตุโลกบาลเป็นลานโล่งและมีบันไดขึ้นสู่พระอุโบสถ ถัดไปทางด้านหลังเป็นวิหารสุขาวดี ส่วนอาคารที่มีหน้าใช้สอยอื่นๆ เช่น อาคารเรียนสามเณร ห้องน้ำ เป็นต้น ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่ชั้นล่างวางตัวในแนวระนาบด้านหลังหมู่อาคารหลัก

ลักษณะสถาปัตยกรรมวัดบรมราชากาญจนานิกเชกอนุสรณ์

วัดบรมราชากาญจนานิกเชกอนุสรณ์ได้สร้างตามแบบสถาปัตยกรรมจีนสมัยราชวงศ์ หมิง-ชิง มีวิหารและอาคารทั้งหมด 7 หลัง ได้แก่

วิหารจตุโลกบาล เป็นวิหารแรก มีวิหารหอรระฆังอยู่ทางด้านซ้ายมือ และวิหารหอกกลองทางด้านขวามือ ภายในวิหารจตุโลกบาลเป็นที่ประดิษฐานของพระโพธิสัตว์และธรรมบาล ภาษาจีนเรียกว่า "หู่ฮวบ" หมายถึง เทพปกปักรักษาพุทธศาสนาได้แก่ พระศรีอริยเมตไตรยโพธิสัตว์ พระสกันทโพธิสัตว์ และท้าวจตุโลกบาล รวมทั้งเทพต่างๆ อีก 8 องค์

วิหารจตุโลกบาล มีแผนผังเป็นที่เหลี่ยมผืนผ้า ชั้นเดียว ลักษณะสถาปัตยกรรมแบบจีน หลังคา มุงกระเบื้องเผาแบบจีนงสีเหลืองเข้ม ประดับสันหลังด้วยประติมากรรมรูปมังกรทางด้านซ้ายและขวา ตรงกลางประดับตราสัญลักษณ์งานฉลองสิริราชสมบัติ ครบ 50 ปี บริเวณมุมของชายคาประดับด้วยประติมากรรมรูปสัตว์มงคลจีนได้แก่ สิงโต แสดงถึงความกล้าหาญ ม้าน้ำและม้าเทวดา แสดงถึงความ

โชคดี กระทั่ง ปลาเทวดา และนกเค้าแมว เป็นสัญลักษณ์ของการป้องกันอัคคีภัย แพะเทวดา เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นธรรม ลิงเทวดา เป็นสัญลักษณ์ของความฉลาด ถัดมาเป็นส่วนของเครื่องรับน้ำหนักหลังคาประกอบด้วยคาน ชื่อ และเท้าแขน ระบายสีน้ำเงินและเขียว สลักกับภาพเขียนสีทองและขาว ถัดลงมาเป็นเสาอาคารมีทั้งหมด 8 ต้น วางตัวในแนวระนาบด้านละ 4 ต้น หัวเสาเป็นทรงกลม ระบายสีน้ำตาลแดง ลำเสากลมระบายสีน้ำตาลเข้ม ฐานเสาระบายสีเขียวเข้ม ผนังอาคารทำจากหินอ่อน สลักลายมังกรทั้ง 4 มุมด้านทิศเหนือเจาะช่องสี่เหลี่ยมเป็นประตูทางเข้าหนึ่งช่อง ด้านทิศใต้เจาะเป็นช่องประตูด้านซ้ายและขวา ตรงกลางตั้งแท่นบูชาสำหรับวางรูปเคารพ ช่องหน้าต่างจะเป็นรูปทรงกลมมีทั้งหมด 8 บาน โดยเจาะช่องหน้าต่างด้านละ 2 บานบานหน้าต่างและกรอบหน้าต่างทาสีแดง บานหน้าต่างเขียนภาพเทพเจ้าจีนด้วยสีทอง ภายในประดิษฐานพระโพธิสัตว์และธรรมบาล ภาษาจีนเรียกว่า "หู่ฮวบ" หมายถึง เทพปกปักรักษาพิทักษ์พระพุทธศาสนาได้แก่ พระศรีอริยเมตไตรยโพธิสัตว์ พระสกันทโพธิสัตว์ และท้าวจตุโลกบาล รวมทั้งเทพต่างๆ อีก 8 องค์

ภาพที่ 2 วิหารจตุโลกบาล วัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา: 2554.(มีนาคม).เที่ยววัดเล่งเน่ยยี่ 2. [ออนไลน์].Available:

<http://topicstock.pantip.com/blueplanet/topicstock/2008/10/E7147439/E7147439-7.jpg> (2 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 3 ประติมากรรมประดับชายคา วิหารจตุโลกบาล วัดบรมราชากาญจนากิเยกอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา: ช่างกล้อ.2555.(ตุลาคม,21).วัดเล่งเน่ยยี่2 บางบัวทอง. [ออนไลน์].Available:

<http://www.taklong.com/landscape/show-landscape.php?No=545416> (2 กุมภาพันธ์ 2557)

วิหารกลองและวิหารระฆัง ทั้งสองวิหารมีลักษณะทางสถาปัตยกรรมแบบเดียวกัน คือมีแผนผังเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส ชั้นเดียว หลังคาสูง ยอดของวิหารประดับด้วยฉัตร 3 ชั้น มีลักษณะเป็นทรงกลมวางติดกัน ถัดลงมาเป็นหลังคามุงด้วยกระเบื้องเผาแบบจีนสีเหลืองเข้ม รองรับด้วยคาน ช่อ และเท้าแขน ระบายสีน้ำเงินและเขียว สลับกับภาพเขียนสีทองและขาว ถัดลงมาเป็นหน้ากระดานเขียนลายหัวมังกรประดับ ที่มุมทั้ง 4 ของชั้นหลังคามีสารับหนักทาด้วยสีแดง บริเวณผนังทั้ง 4 ด้านมีการเจาะช่องติดระแนงไม้ประดับเพื่อให้แสงเข้าสู่ภายใน ถัดลงมาเป็นหลังคาของชั้นล่างมุงด้วยกระเบื้องสีเหลือง รองรับด้วยคาน ช่อ และเท้าแขน ระบายสีน้ำเงินและเขียว สลับกับภาพเขียนสีทองและขาว ถัดลงมาเป็นหน้ากระดานเขียนลายมังกร รองรับด้วยเสาทั้ง 4 มุม ผนังด้านนอกทั้ง 4 ด้าน ยกขอบบริเวณกลางผนังสำหรับเจาะช่องหน้าต่าง หน้าต่างเป็นบานแผ่และทำจากไม้ ตรงกลางเจาะช่องฉลุลาย เพื่อให้แสงสว่างเข้าสู่ภายใน

ภายในของทั้งสองวิหารคือที่ไว้กลอง เป็นกลองใบใหญ่สีแดง ส่วนด้านข้างจะประดับด้วย ลวดลายมังกร ที่มีความสง่างามและน่าเกรงขามเป็นอย่างยิ่ง กับระฆังใบใหญ่ความสูง 1.95 เมตร รอบๆ ระฆังมีอักษรกระกาธาและบันไดขึ้นลง วิหารทางทิศตะวันออกของวิหารจตุโลกบาลจะเป็นวิหารกลอง และวิหารทางทิศตะวันตกของวิหารจตุโลกบาลเป็นวิหารระฆัง

ภาพที่ 4 วิหารกลอง วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ นนทบุรี
ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์. วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ภาพที่ 5 วิหารระฆัง วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ นนทบุรี
ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์. วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

พระอุโบสถพระประธาน มีแผนผังเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้าเป็นวิหารใหญ่ที่สุดของวัดเล่งเน่ยยี่ 2 ด้านหน้าพระอุโบสถมีแผ่นป้ายไม้สักขนาดใหญ่ ความยาว ๕ เมตร สลักตัวอักษรจีน ๔ ตัว คือ **大雄寶殿** ซึ่งอักษรจีนสี่ทองเหล่านี้ เป็นลายสี่โคลงของ พระอาจารย์จีนวังสสมาธิวัตร (สกเห็งโจวซือ) ปฐมบูรพาจารย์ ท่านได้เขียนไว้ที่ป้ายอุโบสถวัดเล่งเน่ยยี่แห่งแรก เมื่อร้อยกว่าปีที่แล้ว ในปัจจุบันนี้ป้ายพระอุโบสถวัดบรมราชา ได้นำมาเป็นต้นแบบ จะเห็นได้ว่ายังคงความงดงามจนกระทั่งมาถึงทุกวันนี้ หลังคามุงกระเบื้องเผาแบบจีนสี่เหลี่ยมจัตุรัส ประดับสันหลังด้วยประติมากรรมรูปมังกรทางด้านซ้ายและขวา หลังคาสองชั้น มุมหลังคา มีสัตว์มงคลของจีนเรียงกัน 8 ตัว คือ สิงโต ม้าน้ำ ม้าเทวดา กระทิงปลา เทวดา นกเค้าแมว แพะเทวดาและลิงเทวดา ถัดมาเป็นส่วนของเครื่องรับน้ำหนักหลังคาประกอบด้วย กาน ช้อ และเท้าแขน ระบายสีน้ำเงินและเขียว สลักกับภาพเขียนสีทองและขาว เสาระเบียงและเสาตัวอาคารเป็นสีแดงฐานเป็นสีเขียวเข้ม ระเบียงโดยรอบมีเสา 26 ต้น ตัวพระอุโบสถมี 18 ต้น เรียงกันในแนวระนาบ ผนังโดยรอบเป็นหินอ่อนแกะสลัก ลายส่วนบนของผนังจะเป็นรูปภูเขาส่วนล่างของผนังจะเป็นรูปดอกไม้ แต่ละบานจะมีลายไม่เหมือนกันแต่ตำแหน่งของภูเขาและดอกไม้จะอยู่ตำแหน่งเดิม เจาะช่องหน้าต่างทรงกลมลายมังกรด้านหน้า 2 ช่อง ด้านหลัง 4 ช่องและด้านข้างฝั่งละ 2 ช่อง ด้านหลังพระอุโบสถมีประตูบานพับสีแดงลายทองทำจากไม้ตรงกลางเจาะช่องฉลุลาย เพื่อให้แสงสว่างเข้าสู่ภายใน ภายในเป็นที่ประดิษฐานของพระอมิตาภพุทธเจ้า พระศากยมุนีพุทธเจ้าและพระไภษัชยคุรุไวฑูรย์

ภาพที่ 6 พระอุโบสถพระประธาน วัดบรมราชากาญจนานิกเขกอนุสรณ์ นนทบุรี
ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์.วัดบรมราชากาญจนานิกเขกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ภาพที่ 7 ประติมากรรมฝาผนัง พระอุโบสถพระประธาน วัดบรมราชากาญจนานิกเขกอนุสรณ์ นนทบุรี
ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์.วัดบรมราชากาญจนานิกเขกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

วิหารสุขาวดีหมื่นพุทธและวิหารพระโพธิสัตว์กวนอิมปางพันนครพันกร วิหารทั้งสองอยู่ในอาคารเดียวกัน โดยอาคารเป็นอาคารสองชั้น วิหารสุขาวดีหมื่นพุทธจะอยู่ชั้น 4 และวิหารพระโพธิสัตว์กวนอิมจะอยู่ชั้น 3 (ชั้น 2 เป็น ส่วนของกุฏิสามเณรและพระสงฆ์ ชั้น 1 เป็น ลานจอดรถ)

มีแผนผังอาคารเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า หลังคามุงหลังคาด้วยกระเบื้องเผาแบบจีนสีส้ม ประดับชั้นหลังด้วยประติมากรรมรูปมังกรทางด้านซ้ายและขวา มุมหลังคามีสัตว์มงคลของจีนเรียงกัน ถัดมาเป็นส่วนของเครื่องรับน้ำหนักหลังคาประกอบด้วยคาน ช่อ และเท้าแขน ระบายสีน้ำเงินและเขียว สลับกับภาพเขียนสีทองและขาว มีเสารอบตัวอาคาร 10 ต้น ระเบียง 12 ต้น โดยด้านข้างทั้งสองด้านของตัววิหารมีทางเชื่อมต่อกับอาคารเรียนสามเณรซึ่งทั้งสองอาคารใช้หลังคา ช่อ คานและเท้าแขนเดียวกัน ผนังของอาคารเป็นผนังปูนธรรมดา เจาะช่องหน้าต่างทรงกลม 2 ช่องเฉพาะด้านหน้าเป็นลายดอกไม้ ภายในชั้น 3 ประดิษฐาน พระกวนอิมมหาโพธิสัตว์ปางพันนครพันกร ชั้น 4 ประดิษฐานองค์ พระอมิตาพุทธเจ้า พระอวโลกิเตศวร และพระมหาสถามปราปต์โพธิสัตว์ ส่วนด้านผนังกำแพงภายในวิหาร ประดิษฐานรายล้อมด้วยพระพุทธรูปหนึ่งหมื่นพระองค์

ภาพที่ 8 วิหารสุขาวดีหมื่นพุทธและวิหารพระโพธิสัตว์กวนอิมปางพันนครพันกร
วัดบรมราชาวิทยาลัยกอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์. วัดบรมราชาวิทยาลัยกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

อาคารเรียนสามเณร ในส่วนของอาคารเรียนสามเณรมีทั้งหมด 2 หลัง เป็นอาคาร 3 ชั้น ทั้งสองวิหารมีลักษณะทางสถาปัตยกรรมแบบเดียวกัน ผนังเป็นสีเหลืองพื้นฟ้า มุงหลังคาด้วยกระเบื้องเผาแบบจีนสีเหลืองเข้ม ประดับสันหลังด้วยประติมากรรมรูปมังกรทางด้านซ้ายและขวา ถัดมาเป็นส่วนของเครื่องรับน้ำหนักหลังคาประกอบด้วยคาน ซื่อ และเท้าแขน ระบายสีน้ำเงินและเขียว สลับกับภาพเขียนสีทองและขาวกขอบบริเวณกลางผนัง สำหรับเจาะช่องหน้าต่าง เป็นบานแผละทำจากไม้ตรงกลางเจาะช่องฉลุลาย เพื่อให้แสงสว่างเข้าสู่ภายใน

ภาพที่ 9 อาคารเรียนสามเณร วัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์. วัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

การประดับตกแต่งบริเวณภายนอก

ทางลาดข้างบันได ทางลาดข้างบันไดทางขึ้นวิหารจตุโลกบาลแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ขึ้นด้วยชั้นพักบันได เนื่องจากบันไดมีความสูงพอสมควร มีทางลาดประดับด้วยแผ่นหินอ่อนแกะสลักลายมังกรเรียงขนานกันตลอดทางขึ้น โดยทางลาดด้านบนประดับด้วยลายมังกรคั่นเมฆ 3 ตัว ที่มีขนาดไม่เท่ากัน กล่าวคือ หัวมังกรที่มีขนาดใหญ่อยู่บริเวณกึ่งกลางด้านบนของทางลาด ถัดลงมาบริเวณด้านขวาของทางลาดมีหัวของมังกรตัวที่สอง จากนั้นถัดลงมาด้านซ้ายล่างมีหัวมังกรตัวที่สาม ส่วนลำตัวของมังกรทั้งเลื้อยสลักกันไปมาแทรกผ่านลายเมฆ (ภาพที่11) ทางลาดด้านล่างประดับลายมังกรสองตัวกำลังชิงมุกไฟ ลายมุกไฟอยู่กึ่งกลางทางลาด มีมังกรสองตัวกำลังชิงมุกไฟอยู่ โดยมังกรตัวแรกอยู่ด้านบนและตัวที่สองอยู่ด้านล่าง (ภาพที่12)

ภาพที่ 10 หินอ่อนแกะสลักลายมังกรบริเวณทางขึ้น-ลงวิหารจตุโลกบาลวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์.วัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ภาพที่ 11 รายละเอียดทางลาดด้านบน
ทางขึ้นวิหารจตุโลกบาล

ภาพที่ 12 รายละเอียดทางลาดด้านล่าง
ทางขึ้นวิหารจตุโลกบาล

ภาพที่ 13 หินอ่อนแกะสลักลายมังกรบริเวณทางขึ้นพระอุโบสถพระประธาน

วัดบรมราชากาญจนานิกะกอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์, วัดบรมราชากาญจนานิกะกอนุสรณ์, ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ทางลาดข้างบันไดทางขึ้นพระอุโบสถพระประธานประดับด้วยหินอ่อนและสลักลายมังกรมุกไฟ เลื้อยแทรกผ่านลายเมฆ ด้านล่างสลักเป็นลายคลื่นน้ำ เนื่องจากบันไดพระอุโบสถมีความสูงหนึ่งช่วงบันได จึงทำให้พื้นที่ของการประดับหินสลักมีเพียงช่วงเดียว

ภาพที่ 14 หินอ่อนและสลักลายมังกรบริเวณทางขึ้นพระอุโบสถพระประธาน

วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์. วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ระเบียงทางเดิน รอบพระอุโบสถพระประธานประดับราวระเบียงด้วยหินอ่อนและสลักประกอบด้วยเสา บริเวณหัวเสาสลักลายเมฆ เมฆในภาษาจีนเรียกว่า หยุน (云) เป็นคำพ้องเสียงกับคำว่า ชุ่น (運) หมายถึง โชคดี จึงมักนิยมใช้ภาพเมฆเป็นสัญลักษณ์ของความโชคดี ตัวเสาสลักอักษรจีนราวระเบียงเรียบไม่มีการสลักตกแต่ง ตัวรับหน้าราวระเบียงมีลักษณะคล้ายแจกันทรงเตี้ยมีลายหรือโป่ง

บายออกจากแจกัน หรืออี้ (如意) มีความหมายถึงสมหวัง แจกันในภาษาจีนคือ ผิง (瓶) เป็นคำพ้องเสียงกับคำที่มีความหมายว่าสงบสุขในภาษาจีน ดังนั้นเมื่อหรืออี้ร่วมกับแจกัน จึงมีความหมายว่ามีแต่ความสงบสุขและสมหวัง (Gu Ting Shu Wu: 1) ถัดลงมาเป็นแผงกั้นมีการเจาะช่องท้องไม้ประดับลายดอกบัว ดอกบัวมีชื่อในภาษาจีนคือ เหว (荷) ซึ่งตามคติความเชื่อแบบจีนนั้นนิยมใช้ภาพดอกบัวแทนคำที่มีความหมายว่า ความกลมกลืน (和) ซึ่งเป็นคำพ้องเสียงกัน (Terese Tse Bartholomew, 1985: 26.) บริเวณรอบด้านนอกมีการเซาะร่องตื้นๆ เลียนแบบเครื่องไม้ ถัดลงมามีรางระบายน้ำฝนที่ประดับบริเวณส่วนปลายท่อระบายน้ำเป็นหัวมังกร ชื่อว่า ชื่อเหวิน (螭吻) ลักษณะภายนอก หัวเป็นมังกร ปากกว้าง ลำตัวสั้น มีลักษณะนิสัยชอบมองทิวทัศน์ และชอบกลืนกินสิ่งของต่างๆ กล่าวกันว่ามีความสามารถในการดับไฟ ชอบกลืนกินไฟ ดังนั้นในทางสถาปัตยกรรมในอดีต จึงนิยมนำมาประดับที่จั่วหลังคาทั้งสองด้าน ของพระราชวัง หรือพระอารามหลวง เพื่อเป็นเคล็ดในการป้องกันไฟไหม้ (ภาพที่16)

ภาพที่ 15 ระเบียงทางเดินรอบพระอุโบสถพระประธานวัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์. วัดบรมราชากาญจนานิกะอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ภาพที่ 16 ท่อระบายน้ำรอบพระอุโบสถพระประธาน วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ นนทบุรี
ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์.วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ชุดฐาน ได้รวบับันไคและรวาระเบียงมีการแกะสลักหินเป็นบัวคว่ำบัวหงาย ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะที่ปรากฏในงานประติมากรรมและสถาปัตยกรรมในศาสนาพุทธ (ภาพที่17)

ภาพที่ 17 ได้รวบับันไคและรวาระเบียง วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา: BBoy.2551.(กุมภาพันธ์,14).มาชวนไปเที่ยววัดที่บางบัวทองครับ.. [ออนไลน์].Available:

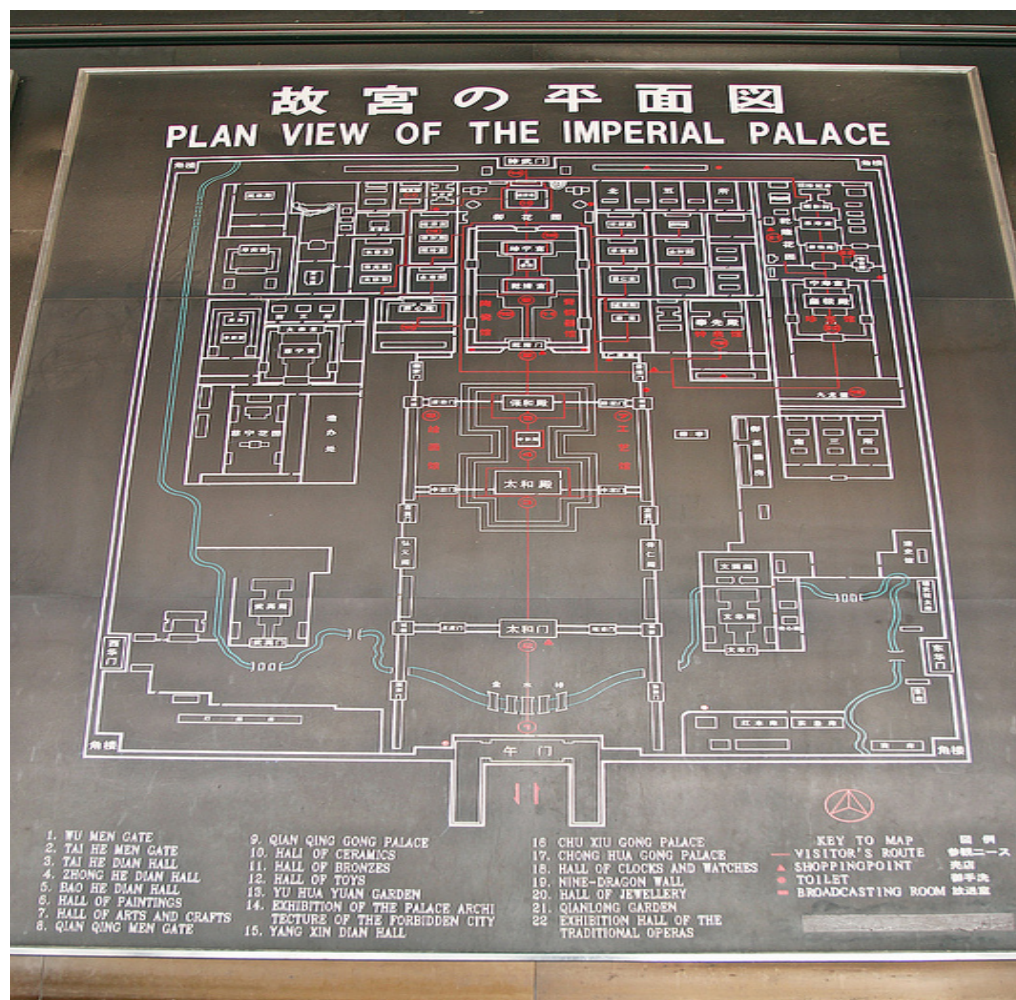
<http://zaa.xq28.org/viewtopic.php?f=5&t=775> (7 กุมภาพันธ์ 2557)

ด้านหน้าของวัด ประตุมิถลักษณะตามแบบวัดจีน มี 3 ช่องประตู โครงประตูทำจากหินอ่อน
แกะสลักอักษรจีน บานประตูทำจากไม้

ภาพที่ 18 ซุ้มประตูทางเข้า วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ นนทบุรี

ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์. วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ภาพที่ 19 แผนผังพระราชวังกู้กง

ที่มา: JinnyTent. 2555.(พฤษจิกายน).จัตุรัสเทียนอันเหมิน พระราชวังต้องห้าม พระราชวังฤดูร้อน หอฟ้าเทียนถาน @ Beijing China.. [ออนไลน์].Available: <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=jinnytent&month=05-2013&date=30&group=4&gblog=19>(7 กุมภาพันธ์ 2557)

พระราชวังกู้กงถูกหันหน้าไปทางด้านทิศใต้ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ วังหน้าและวังใน วังหน้ามีพระตำหนักที่สำคัญได้แก่ ตำหนักไถเหอ ตำหนักจงเหอและตำหนักเป่าเหอ ส่วนวังในมีพระตำหนักที่สำคัญคือ ตำหนักเขียนชิงกง ตำหนักเจียวไถและตำหนักคุนหนิงกง นอกนั้นเป็นตำหนักประกอบ

ตำแหน่ง

แนวแกนตรง วังหน้า ได้แก่ ตำนักรั้วเหอ(太和殿) ตำนักรั้วจงเหอ(中和殿)และ
ตำหนักเป่าเหอ(保和殿) เรียงกันตามลำดับ

วังใน ได้แก่ ตำนักรั้วจินชิ่งกง(陈情宫)ตำหนักเจียวไถ่(交泰殿)และ
ตำหนักคุนหมิงกง(昆明宫) เรียงกันตามลำดับ

แนวระนาบ ไม่มี

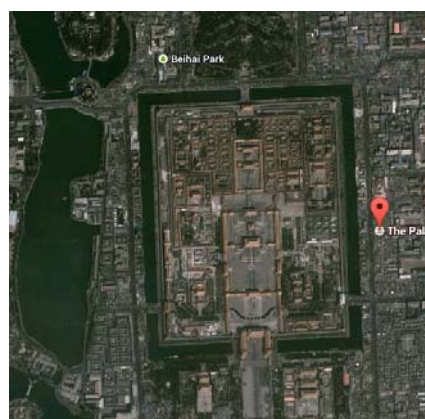
เปรียบเทียบแผนผังและรูปแบบสถาปัตยกรรม

แผนผัง พระราชวังกู้กงหันหน้าไปด้านทิศใต้ มีคูน้ำล้อมรอบ ซึ่งแตกต่างจากที่วัดเล่งเน่ยยี่ 2 ที่หันหน้าไปด้านทิศเหนือสู่ถนนเทศบาล 9 ซึ่งเป็นถนนสายรองเชื่อมกับถนนบางกวย-ไทรน้อย มีคลองบ้านกล้วยอยู่ด้านหลัง ทั้งนี้การวางผังโดยหันหน้าสู่ถนนของวัดเล่งเน่ยยี่ อาจเนื่องจากการคำนึงถึงความจำเป็นในการคมนาคมของพุทธศาสนิกชนและอาณาเขตพื้นที่ในครอบครองของวัด ซึ่งแตกต่างจากพระราชวังกู้กง ซึ่งวางแผนผังตามหลักฮวงจุ้ย โดยการหันประตูไปทางทิศใต้เชื่อว่าทำให้ประสบความสุข ความเจริญ และ โชคดี อีกทั้งมีคูน้ำและกำแพงพระราชวังล้อมรอบตามคติล้อมฮวงจุ้ย (羅垣水)

การวางผังของวัดเล่งเน่ยยี่ 2 กับพระราชวังต้องห้ามกู้กง มีการวางแนวอาคารตามแนวแกนเป็นหลัก กล่าวคือ อาคารหลักของวัดเล่งเน่ยยี่ 2 คือ วิหารจตุโลกบาล พระอุโบสถ และวิหารสุขาวดี และอาคารหลักของกู้กง คือ ตำนักรั้วเหอ(太和殿) ตำนักรั้วจงเหอ(中和殿)และตำหนักเป่าเหอ(保和殿) เรียงตัวกันตามแนวแกน อย่างไรก็ตามขนาดของอาคารที่เรียงตามลำดับของทั้ง 2 แห่ง มีความแตกต่างกันอันเนื่องมาจากประโยชน์ใช้สอยของอาคาร กล่าวคือ ที่พระราชวังกู้กงตำหนักั้วเหอ

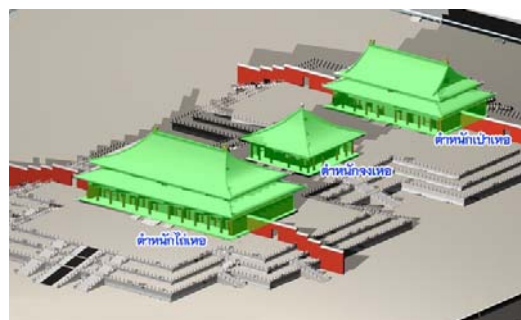
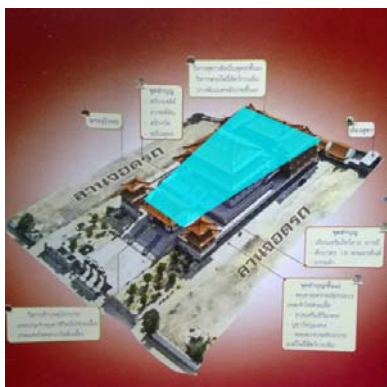
เป็นพระตำหนักแรกเมื่อก้าวผ่านประตูไถ่เหอ มีขนาดใหญ่ที่สุด ใช้สำหรับออกว่าราชการแผ่นดินและพระราชพิธีสำคัญ ทั้งนี้ขนาดที่ใหญ่อาจเนื่องมาจากความต้องการพื้นที่การใช้สอยภายใน และสร้างความปลอดภัยตั้งแต่แรกเห็นนับแขกผู้มาเข้าเฝ้าองค์จักรพรรดิ นอกจากนี้ยังใช้ความใหญ่โตเพื่อบังอาคารส่วนพระองค์ที่อยู่ลำดับถัดไปได้อีกด้วย ลำดับต่อไปเป็นตำหนักงเหอ ที่มีขนาดเล็กที่สุด ใช้สำหรับรับรองฮ่องเต้ก่อนออกว่าราชการหรือประกอบพิธีการต่างๆ ถัดไปเป็นตำหนักเป่าเหอ มีขนาดรองจากตำหนักไถ่เหอ เป็นที่เปลี่ยนเครื่องทรงของจักรพรรดิก่อนที่จะเสด็จออกงานพระราชพิธีต่างๆ เป็นสถานที่จัดงานเลี้ยงรับรองต่างๆ ส่วนวัดเล่งเน่ยยี่ 2 นั้น วิหารจตุโลกบาลมีขนาดเล็กที่สุด ต่อมาเป็นพระอุโบสถ มีขนาดใหญ่ที่สุด และถัดไปเป็นวิหารสุขาวดีและวิหารพระโพธิสัตว์กวนอิม มีขนาดใหญ่รองจากพระอุโบสถ ทั้งนี้การที่วัดเล่งเน่ยยี่สร้างวิหารจตุโลกบาลให้มีขนาดเล็กกว่าพระอุโบสถ อาจเพราะต้องการมุ่งเน้นความสำคัญไปยังพระอุโบสถ และหากพิจารณาาร่วมพื้นที่ภายในสำหรับใช้สอยในการประกอบพิธีกรรมจึงจำเป็นต้องสร้างพระอุโบสถให้มีขนาดใหญ่ที่สุด นอกจากนี้การสร้างวิหารจตุโลกบาลให้มีขนาดเล็กตั้งอยู่ด้านหน้าสุดอาจคำนึงถึงความงามของภาพรวมทางสถาปัตยกรรมอีกด้วย

นอกจากนี้พระวังกู้กงมีการแบ่งพื้นที่การใช้งานเป็นส่วนพระราชวังชั้นนอกและพระราชวังชั้นใน ซึ่งเป็นการแบ่งสัดส่วนพื้นที่ตามหน้าที่การใช้งาน แต่วัดเล่งเน่ยยี่ไม่มีการแบ่งพื้นที่เป็นสองส่วน ทั้งนี้เพราะวัดเล่งเน่ยยี่มีพื้นที่น้อย และมีหน้าที่การใช้งานเดียวคือเป็นศาสนสถานแบบพุทธมหายาน จึงไม่จำเป็นต้องแบ่งพื้นที่การใช้งานออกเป็นหลายส่วน

ภาพที่ 20 เปรียบเทียบที่ตั้งวัดบรมราชาณานิกะกอนุสรณ์ กับ พระราชวังกู้กง

ที่มา: [ออนไลน์].Available: <http://map.google.com> (7 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 21 เปรียบแผนผังวัดเล่งเน่ยยี่ 2 กับ พระราชวังกู้กง

ที่มา: qingyou. [ออนไลน์].Available: <http://www.cgmol.com/mol/4/20121026/2210748414.html>(7 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 22 การเรียงตัวของหมู่อาคาร พระราชวังกู้กง ปักกิ่ง ประเทศจีน

ที่มา: 马文晓.2552.紫禁城~多少秘密在其中.[ออนไลน์].Available:

http://blog.voc.com.cn/blog_showone_type_blog_id_600426_p_5.html

(7 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 23 การเรียงตัวของหมู่อาคาร วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ นนทบุรี ประเทศไทย

ที่มา: Kai Kitsada.2553.วัดเล่งเน่ยยี่ 2 โสนลอย อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี ประเทศไทย.
ไทย.[ออนไลน์].Available:<http://www.panoramio.com/photo/68135415> (7 กุมภาพันธ์ 2557)

รูปแบบสถาปัตยกรรม การสร้างวัดเล่งเน่ยยี่ 2 ใช้รูปแบบสถาปัตยกรรมของพระราชวังกู้กง อาจเนื่องมาจากผู้ก่อตั้งวัดนี้ ต้องการให้วัดเน่งเล่ยยี่ 2 เป็นวัดจีนที่ยิ่งใหญ่ แห่งหนึ่งของเมืองไทย ซึ่งก็เปรียบได้กับ พระราชวังกู้กง ที่เป็นพระราชวังที่ยิ่งใหญ่ของจีน และเป็นศูนย์กลางของเมืองปักกิ่ง อย่างไรก็ตามการลอกเลียนแบบ ย่อมมีสิ่งๆที่เหมือนและแตกต่างกัน ซึ่งส่วนที่เหมือนกัน คือส่วนของหลังคา ลายศิลปะจีนบนคาน ซื่อและเท้าแขน เสาของพระอุโบสถ ระเบียง รางระบายน้ำ เป็นต้น ในส่วนที่กล่าวมานี้ วัดเล่งเน่ยยี่ 2 ทำการสร้างได้คล้ายที่สุด

จากตำหนักไถ่เหอ และตำหนักเป่าเหอ เนื่องจากมีรูปแบบเป็นอาคารทรงโรงเหมือนกัน ทั้งนี้มีการปรับประยุกต์ส่วนประกอบของสถาปัตยกรรมบางประการเพื่อประโยชน์ใช้สอย เช่น ผนังทั้งสี่ด้านของวิหารจตุโลกบาลและพระอุโบสถใช้หินอ่อนประดับลายสลัก เจาะช่องหน้าต่างทรงกลม ด้านละ 1-2 บาน ซึ่งแตกต่างจากที่พระราชวังกู้กงที่ผนังทุกด้านเป็นบานแผ่นและทำจากไม้ทาสีแดง บริเวณตรงกลางฉลุลายประดับสีทอง (ภาพที่) เพื่อต้องการให้ช่องใต้ได้ทอดพระเนตรเห็นพิธีกรรมที่สำคัญต่างๆ ได้ชัดเจน การออกแบบผนังโดยใช้หินอ่อนเป็นวัสดุและเจาะช่องหน้าต่างน้อยของวัดเล่งเน่ยยี่ 2 อาจ

เนื่องจากต้องการรักษาสถาปัตยกรรมภายในอาคารให้คงอยู่นานที่สุด และควบคุมปริมาณแสงภายในอาคารก่อให้เกิดบรรยากาศศักดิ์สิทธิ์ (ภาพที่24)

ภาพที่ 24 พระอุโบสถ วัดบรมราชากาญจนานิกเชกอนุสรณ์

ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์.วัดบรมราชากาญจนานิกเชกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

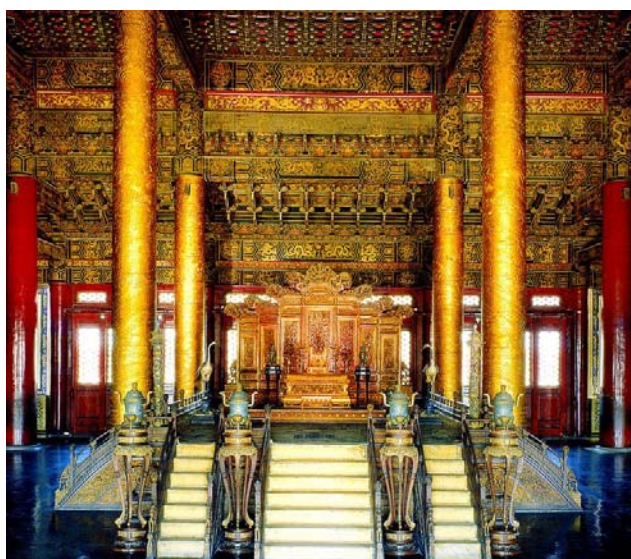
ภาพที่ 25 ภายในพระอุโบสถวัดบรมราชากาญจนานิกเชกอนุสรณ์

ที่มา: วัดเล่งเน่ยยี่ 2.[ออนไลน์].Available:<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=tui14&month=06-2013&date=28&group=15&gblog=15>(7 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 26 ตำนานไถ่เหอ พระราชวังกู้กง ปักกิ่ง ประเทศจีน

ที่มา: [ออนไลน์].Available:<http://www.beijingzidian.com/uploads/110426/1-1104260Z225600.jpg>(10 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 27 ภายในตำหนักไถ่เหอ พระราชวังกู้กง ปักกิ่ง ประเทศจีน

ที่มา: [ออนไลน์].Available:http://pica.nipic.com/2008-01-18/2008118174646592_2.jpg(10 กุมภาพันธ์ 2557)

การประดับตกแต่ง

การประดับเครื่องหลังคา ของวัดเล่งเน่ยยี่ 2 นั้นแสดงให้เห็นความพยายามลอกเลียนแบบมาจากการประดับหลังคาของพระราชวังกู้กงเป็นอันมาก โดยประดับสัญลักษณ์รูปเทพเจ้าและสัตว์ ซึ่งมีความเชื่อว่าสามารถป้องกันสิ่งชั่วร้ายต่างๆได้ เรียกว่า เวินโช่ว (Wenshou) ประกอบด้วย ประติมากรรมภาพบุรุษจีนกฟินิกซ์ หรือ ไก่ ผู้เป็นหัวหน้าเทพเจ้าต่างๆ ถัดมาเป็นแถวของประติมากรรมรูปสัตว์ต่างๆ เช่น กิเลน หงส์ ลิงห้ เป็นต้น ส่วนปลายสุดประดับด้วยมังกรธาตุน้ำสามารถป้องกันอัคคีภัยตามคติความเชื่อแบบจีน จำนวนของสัตว์ที่ตามหลังเทพเจ้านั้นมีจำนวนมากน้อยตามความสำคัญของอาคาร หากมีความสัมพันธ์กับจักรพรรดิมากก็จะมีสัตว์จำนวน 10 ตัว เช่น หลังคาของตำหนักไถ่เหอ (ภาพที่28) อาคารที่มีความสัมพันธ์กับจักรพรรดิน้อยจะมีรูปสัตว์จำนวนน้อย เช่น พระตำหนักตะวันตก (ภาพที่29) ส่วนการประดับหลังคาของวัดเล่งเน่ยยี่มีจำนวนสัตว์ 6 ตัว ด้านปลายของซื่อคัต (คานอะเส) ประดับลายสวัสดิกะ เหมือนกันกับพระราชวังกู้กง แต่อาจมีความหมายที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เครื่องหมายสวัสดิกะที่พระราชวังกู้กง อาจเป็นสัญลักษณ์ของการหมุนเวียนของธาตุทั้ง 4 ดิน น้ำ ลม ไฟ โดยเชื่อว่าหากประดับตามอาคารจะทำให้พลังธาตุต่างๆไหลเวียนอย่างสมดุลและช่วยขจัดสิ่งชั่วร้ายได้ ส่วนเครื่องหมายสวัสดิกะที่วัดเล่งเน่ยยี่ (ภาพที่27) อาจมีความหมายในเชิงพุทธศาสนา คือสถานะที่หมุนเวียนเปลี่ยนไปของทุกสรรพสิ่งตามกฎของไตรลักษณ์ (พระไตรปิฎก ภาษาไทย,2539: 45-46)

ภาพที่ 28 ประติมากรรมมุมหลังคาวัดบรมราชากาญจนานิกเชกอนุสรณ์

ที่มา: ตากล้อง.2556 (ตุลาคม,21). วัดเล่งเน่ยยี่2 บางบัวทอง [ออนไลน์]. Available :
<http://www.taklong.com/landscape/show-landscape.php?No=545416> (15 กุมภาพันธ์ 2557).

ภาพที่ 29 ประติมากรรมประดับหลังคาตำหนักไต่เหอ พระราชวังกู้กง ปักกิ่ง ประเทศจีน

ที่มา: 2552.(พฤษภาคม,18) 太和殿和脊兽. [ออนไลน์]. Available:
<http://club.jledu.gov.cn/?27882/viewspace-114482>(10 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 30 ประติมากรรมประดับหลังคาตำหนักตะวันตก พระราชวังกู้กง ปักกิ่ง ประเทศจีน

ที่มา: 2552.(มีนาคม).Western Palaces, Forbidden City, Beijing.[ออนไลน์]. Available: <http://www.art-and-archaeology.com/china/beijing/fd05.html>(10 กุมภาพันธ์ 2557)

การประดับชื่อกาน และเท้าแขน โครงสร้างเครื่องรองรับน้ำหนักหลังคาที่ประกอบด้วยชื่อกาน และเท้าแขนของที่วัดเล่งเน่ยยี่ 2 นั้นได้รับอิทธิพลจากพระราชวังกู้กงเป็นอันมาก โดยเฉพาะการเขียนสีประดับโดยมีรายละเอียดดังนี้ บริเวณคานระบายสีแดง ใช้สีเขียวอมน้ำเงินตัดขอบทองระบาย บริเวณเท้าแขน บริเวณคานด้านล่างระบายพื้นสีแดงเขียนลายมุกไฟโดยใช้สีทองเขียนเปลวไฟ ในส่วนนี้ที่พระราชวังกู้กงเขียนลายมังกร 5 เล็บ ด้วยสีทอง ถัดลงมาทาสีน้ำเงินเป็นพื้นเขียนลายมังกรสลับกับมุกไฟ ถัดลงมาบริเวณตรงกลางเขียนลายมังกร 2 ตัว กำลึงชิงมุกไฟด้วยสีทองบนพื้นสีน้ำเงิน ด้านข้างทั้งซ้ายและขวาเขียนลายมังกรคั่นเมฆสีทองบนพื้นสีเขียวเข้ม ถัดลงมาเป็นแถวหน้ากระดานบริเวณคิ้วด้านบนและล่างทาสีแดง ตรงกลางเจาะช่องประดับลายเหรียญอะปะจีน ถัดลงมาทาสีน้ำเงินเป็นพื้นเขียนลายมังกรสลับกับมุกไฟ ถัดลงมาบริเวณตรงกลางเขียนอักษรจีนสีทองบนพื้นสีเขียว ด้านข้างทั้ง

ซ้ายและขวาเขียนลายมังกรมุกไฟสีทองบนพื้นสีน้ำเงินในส่วนนี้ที่พระราชวังกู้กงเป็นฐานหน้ากระดาน เขียนลายมังกรมุกไฟสีทองบนพื้นสีแดง ถัดลงมาเขียนลายมังกร 2 ตัว ซิงมุกไฟด้วยสีทองบนพื้นสีเขียว ด้านข้างซ้ายและขวาเขียนลายมังกรคั่นเมฆสีทองบนพื้นสีน้ำเงิน (ภาพที่31)

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการเขียนสีประดับของวัดเล่งเน่ยยี่ ได้รับอิทธิพลทั้งโครงสร้างสัญลักษณ์การวางลายและรูปแบบของลายประดับจากเครื่องรับน้ำหนักหลังคาพระราชวังกู้กง โดยมีการปรับประยุกต์ให้เข้ากับการใช้งานเป็นศาสนสถาน เช่น การเปลี่ยนลายมังกร 5 เล็บ เป็นลายมุกไฟ ซึ่งมีความหมายถึงแสงสว่างที่ส่องให้แก่ผู้ไม่รู้หรือผู้ที่ยังหลงในอวิชชา เป็นต้น

ภาพที่ 31 ลายประดับ ชื่อ กาน เพ้าแชน วัดเล่งเน่ยยี่ 2 นนทบุรี ประเทศไทย

ที่มา: นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์, วัดบรมราชากาญจนานิกะกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

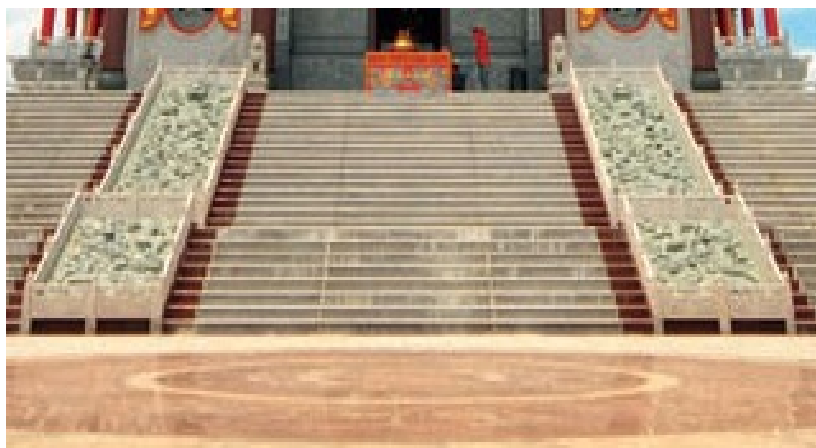
ภาพที่ 32 ลายประดับ ชื่อ คาน เต้าแซน ตำแหน่งใต้เหอ พระราชวังกู้กง ปักกิ่ง ประเทศจีน

ที่มา: Derek, 2550.(เมษายน).Traditional Decorative Paintings of The Hall of Supreme Harmony of Qing style.[ออนไลน์]. Available: <http://www.panoramio.com/photo/67316798>(10 กุมภาพันธ์ 2557)

การประดับทางลาด ข้างบันได

บันไดทางขึ้นวิหารจตุโลกบาลและพระอุโบสถวัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์ทำจากหินอ่อนแบ่งออกเป็น 2 ช่วง เนื่องจากมีความสูงพอสมควร ในส่วนของทางขึ้นวิหารจตุโลกบาลวางแนวหินอ่อนแกะสลักลายมังกรขนาดกันทำให้แบ่งช่องทางเดินเป็น 3 ทาง หินอ่อนแกะสลักแบ่งออกเป็น 4 แผ่น (ภาพที่32)

ส่วนของทางขึ้นตำหนักไท่เหอพระราชวังกู้กง บันไดสร้างจากหินอ่อนเช่นกันแต่จะมีสีขาวสว่างกว่าของวัดเล่งเน่ยยี่ 2 บันไดแบ่งเป็น 3 ช่วงเพราะตำหนักมีความสูงมาก ราวบันไดแกะสลักลายเมฆ มีการวางแผนหินอ่อนแกะสลักลายมังกรวางบริเวณตรงกลาง ทำให้มีการแบ่งทางเดินเป็น 2 ทาง ในส่วนทางขึ้นตำหนักเป่าเหอนั้นมีหินอ่อนแกะสลักลายมังกรขนาดใหญ่คือ หินอ่อนแกะสลักรูป 9 มังกรคั่นเมฆ มีน้ำหนักประมาณ 250 ตัน ถือว่าเป็นก้อนหิน ก้อนเดียวที่ใหญ่ และหนักที่สุด

ภาพที่ 33 บันไดทางขึ้นวิหารจตุโลกบาล วัดบรมราชากาญจนานิกะกอนุสรณ์

ที่มา: ไร่เจ้ารับโชคปีศาจ. [ออนไลน์]. Available:

<http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=ekanat&group=3>(10 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 34 บันไดทางขึ้นพระตำหนักไท่เหอ พระราชวังกู้กงที่มา: .[ออนไลน์].

Available:http://s1086.photobucket.com/user/plcs2011/media/Forbidden_city-772467.jpg.html (10 กุมภาพันธ์ 2557)

ภาพที่ 35 หินอ่อนแกะสลักลายมังกร วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์

ที่มา นาย สุรศักดิ์ พลอยพิมพ์.วัดบรมราชากาญจนภิเษกอนุสรณ์. ถ่ายเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557

ภาพที่ 36 หินอ่อนแกะสลักลายมังกร พระราชวังกู้กง

ที่มา: หมิวชัย. 2547.(พฤษภาคม,31) ปักกิ่ง มังกรแห่งศตวรรษที่ 21 ตอนที่ 3. [ออนไลน์]. Available:
<http://topicstock.pantip.com/blueplanet/topicstock/E2844031/E2844031.html> (10 กุมภาพันธ์ 2557)

สรุป

จากการศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงลักษณะทางสถาปัตยกรรมในส่วนต่างๆของวัดและความหมายของสัตว์มงคลจีนชนิดต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นมังกร เห็นได้จากการประดับตกแต่ง ไม่จะเป็นส่วนของหลังคา ลายศิลป์จีนบน คาน ชื่อ ผนังวิหารจตุโลกบาล หินแกะสลักลายมังกรบริเวณทางขึ้นวิหารจตุโลกบาลและพระอุโบสถ โทนสีที่ใช้จะในแต่ละส่วนของทุกอาคารจะใช้สีเดียวกัน คือ หลังคาใช้สีเหลืองเข้ม คาน ชื่อ และเท้าแขน ใช้สีน้ำเงินและเขียว สลับกับภาพเขียนสีทองและขาว เสาใช้สีแดง ฐานเสาจะใช้สีเขียว เป็นต้น วัสดุหลักในการก่อสร้าง คือ หินอ่อน

ในส่วนของการเปรียบเทียบวัดเล่งเน่ยยี่ 2 กับพระราชวังกู้กง นั้นผู้วิจัยได้เห็นถึงตำแหน่งการวางผังในการสร้างที่แตกต่างกันคือ พระราชวังกู้กง มีหลักในการสร้างเพื่อความเป็นสิริมงคลต่อพระราชวังและตัวฮ่องเต้ จึงมีสัตว์มงคลจีนที่ให้ความหมายในทางที่ดีตั้งอยู่ในบริเวณต่างๆของพระราชวัง ซึ่งสัตว์มงคลบางอย่างก็ไม่มีในวัดเล่งเน่ยยี่ 2

สถาปัตยกรรมในวัดเล่งเน่ยยี่ 2 นั้นได้นำเอาสถาปัตยกรรมสมัยหมิง-ชิงของพระราชวังกู้กงมาใช้และนำมาผสมผสานเพื่อให้เหมาะสมกับพุทธสถาน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นส่วนที่แตกต่างระหว่างวัดเล่งเน่ยยี่ 2 กับ พระราชวังกู้กง นั่นก็คือ ประโยชน์ใช้สอยของสถานที่ ซึ่ง พระราชวังกู้กงเป็นวังของฮ่องเต้ จึงคำนึงถึงฮวงจุ้ย สิ่งที่เป็นมงคลและความยิ่งใหญ่เปรียบฮ่องเต้เป็น โอรสแห่งสวรรค์ แต่ในส่วนของวัดเล่งเน่ยยี่ 2 เป็นพุทธสถานและ โรงเรียนสามเณรนิคายจีน เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรม และเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

บรรณานุกรม

ปิยะ จันทรวงศ์ไพศาล. 108 สิ่ง มิ่งมงคล. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2553.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่มที่ 17

กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539.

เอวีลีน ลิป. ตำนานวัดและเทพเจ้าจีน. กรุงเทพฯ : ศรีอยุธยา, 2537.

อรศิริ ปาณินท์. การศึกษาเปรียบเทียบวัดจีนในกรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2533.

อชิรัชญ์ ไชยพจน์พานิช. อิทธิพลศิลปะจีนในงานจิตรกรรมแบบนอกอย่างสมันรัชกาลที่ 3.

มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

Bartholomew, Terese Tse . “Bowtanical Puns in Chinese Art from the Collection of the Asian Art

Museum of San Francisco.” *Orientalism* 16, (September 1985) : 18-34.

Gu Ting Shu Wu. **ZhongGuo Jixiang Tu-an**. TaiBei: Zhongwen Tuhua Guten Youxian Gongsu, n.d.

วัดบรมราชา. (2550) สถาปัตยกรรมในวัดบรมราชา. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก

<http://www.watboromracha.com/th/page/2วันที่สืบค้นข้อมูล 17 สิงหาคม 2556>.

วิภาพร. (2555) เที่ยวพระราชวังต้องห้าม. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก

http://vipaporn-petmas.blogspot.com/2012/11/blog-post_30.html

วันที่สืบค้นข้อมูล 20 สิงหาคม 2556.

สารานุกรมไทยฉบับเยาวชน. สถาปัตยกรรมวัดจีน. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก

<http://kanchanapisek.or.th/kp6/New/sub/book/book.php?book=35&chap=1&page=t35-1-infodetail05.html> วันที่สืบค้นข้อมูล 28 สิงหาคม 2556.

สายหมอกและก้อนเมฆ. (2556) วัดเล่งเน่ยยี่ ๒ นนทบุรี. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก

<http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=morkmek&month=29-03-2013&group=3&gblog=182> วันที่สืบค้นข้อมูล 7 สิงหาคม 2556.

_____. (2553) ประวัติของพระราชวังต้องห้ามปักกิ่ง. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก

<http://thai.cri.cn/321/2010/04/26/41s174472.htm> วันที่สืบค้นข้อมูล 7 สิงหาคม 2556.

_____. (2549) กุ๊กง พระราชวังโบราณ ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก

<http://www.pakxe.com/home/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=3841&page=1> วันที่สืบค้นข้อมูล 13 กันยายน 2556.